

Ich Troje, Jugosławia

Dosyć tego! zbaw nas ode złego!
Po tylu latach znamy cię kolego!
Nikt z nas teraz już nie zaśnie
Drzwi do szczęścia nie zatrzaśnię
Oddaj broń i podaj dłoń
Jeśli ciebie znajdą to dobrze się chroń
Prawo pięści rozwalaj na części
Tu wszystko jest dozwolone
I nikt nam nie zabroni więcej już nic
Ramię w ramie razem na skazanie
To siła- władza w obłąd nas wprowadza
Tu ktoś – tam ktoś we wszystkich wzbudza zazdrość
Chore coś nicość odnalazło
Tu wszystko jest dozwolone
I nikt nam nie zabroni więcej już nic
Tu wszystko jest dozwolone
I nikt nam nie zabroni więcej już nic
Powiedz czemu jutro nie będzie już dnia
I czemu każesz tak namiętnie nas
Tobie rozkosz spływa z ust i nie widać końca
Jak uwierzyć Ci gdy cię nie zna nikt
Kto ci prawo dał by strzelać w skroń
I kiedy mogę liczyć na pomocną dłoń
Więc... oddaj broń! oddaj broń...!
Tu wszystko jest dozwolone
I nikt nam nie zabroni więcej już nic
Kto pozwolił ci wykonać ten gest
W niepamięć rzucić miłość zostawić gniew
Jak długo chcesz kontynuować tę grę
Wszystko koniec ma – więc i ta gra!
Miłość zwycięży i nie masz szans
Każdy z nas wpadł w okrutny trans
Wyrwiemy serca i to co jest nasze
I chleb, i ziemię i wolność naszą!
Ramię w ramie razem na skazanie
To siła, władza w obłąd nas wprowadza
Tu ktoś – tam ktoś we wszystkich wzbudza zazdrość
Chore coś nicość odnalazło...